EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 27.10.2021
COM(2021) 665 final

2021/0343 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse usean kriisinratkaisuviranomaisen malliin perustuvan kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluvien maailmanlaajuisten järjestelmän kannalta merkittävien laitosten ryhmien vakavaraisuuskohtelusta ja omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välilliseen merkitsemiseen käytettävästä menetelmästä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013[1] (vakavaraisuusasetus) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU[2] (vakavaraisuusdirektiivi) muodostavat yhdessä unionissa toimivia luottolaitoksia koskevan vakavaraisuussäännöstön. Vakavaraisuusasetus ja -direktiivi hyväksyttiin vuosien 2008–2009 finanssikriisin jälkimainingeissa EU:n rahoitusalalla toimivien luottolaitosten häiriönsietokyvyn parantamiseksi. Ne perustuvat suurelta osin maailmanlaajuisiin standardeihin, joista on sovittu EU:n kansainvälisten kumppaneiden, erityisesti Baselin pankkivalvontakomitean (BCBS), kanssa.

Vakavaraisuusasetusta on sittemmin muutettu, jotta on voitu korjata säännöstössä jäljellä olleita heikkouksia ja toteuttaa joitakin rahoituspalveluiden maailmanlaajuisesta uudistuksesta puuttuneita elementtejä, jotka ovat olennaisen tärkeitä luottolaitosten häiriönsietokyvyn varmistamiseksi. Merkittävä tarkistus tehtiin Euroopan parlamentin ja neuvoston 20. toukokuuta 2019 hyväksymällä toimenpidepaketilla riskien vähentämiseksi. Paketti julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7. kesäkuuta 2019. Paketilla muutettiin muun muassa unionin pankkialan kriisinratkaisukehystä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/879[3] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU[4] (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi) muuttamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/877[5] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014[6] (yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskeva asetus) muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/876[7] vakavaraisuusasetuksen

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

3 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 296).

4 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

5 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/877, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 226).

6 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

7 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin,

muuttamisesta. Uudistuksella pantiin unionissa täytäntöön finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) marraskuussa 2015 hyväksymä maailmanlaajuisiin järjestelmän kannalta merkittäviin laitoksiin (G-SII-laitokset) sovellettava kansainvälinen kokonaistappionkattamiskykyä (TLAC) koskeva standardi[8], ja sillä parannettiin omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen (MREL) soveltamista kaikkiin unioniin sijoittautuneisiin laitoksiin.

TLAC-standardin mukaan G-SII-laitoksilla on oltava riittävä määrä vahvasti tappionkattamiskykyisiä (alentamiskelpoisia) velkoja, joilla varmistetaan sujuva ja nopea tappioiden kattaminen ja pääomapohjan vahvistaminen kriisinratkaisun yhteydessä. Kun TLAC-standardi sisällytettiin unionin lainsäädäntöön muuttamalla vakavaraisuusasetusta, otettiin huomioon pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä vahvistettu voimassa oleva omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva laitoskohtainen vähimmäisvaatimus (MREL).[9] Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi ja yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskeva asetus liittyvät läheisesti toisiinsa, erityisesti sitä kautta, että kummassakin sääntökokonaisuudessa on viittauksia vakavaraisuusasetukseen. Esimerkkinä voidaan mainita, että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä ja yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevassa asetuksessa MREL-vähimmäisvaatimuksen laskennassa ja ilmaisemisessa käytetään yleensä vakavaraisuusasetuksen mukaisesti laskettua vastuiden kokonaismäärää ja kokonaisriskin määrää. Sen vuoksi näitä kahta vaatimusta olisi pidettävä yhteistä kehystä täydentävinä osatekijöinä.[10] Tarkistetulla kehyksellä on tarkoitus varmistaa entistä paremmin, että laitosten tappioiden kattaminen ja pääomapohjan vahvistaminen tehdään yksityisin varoin, jos kyseiset laitokset joutuvat taloudellisiin vaikeuksiin ja ne asetetaan sen seurauksena kriisinratkaisuun. TLAC-standardi ja MREL-vähimmäisvaatimus ovat näin ollen olennaisen tärkeitä, jotta voidaan hallita pankkikriisejä ja vähentää niiden kielteisiä vaikutuksia rahoitusvakauteen ja julkiseen talouteen. TLAC-standardia alettiin soveltaa unionissa 27. kesäkuuta 2019 ja MREL-vähimmäisvaatimusta koskevia tarkistettuja sääntöjä 28. joulukuuta 2020.

Kansainvälisten normien mukaisesti unionin oikeudessa tunnustetaan kriisinratkaisustrategioina sekä yhden kriisinratkaisuviranomaisen malli (Single Point of Entry, SPE) että usean kriisinratkaisuviranomaisen malli (Multiple Point of Entry, MPE).[11] SPE-kriisinratkaisustrategiassa kriisinratkaisun kohteena on vain yksi konserniyhteisö, yleensä emoyritys, jäljempänä ’kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö’, kun taas muut konserniyhteisöt, yleensä operatiiviset tytäryritykset, eivät kuulu kriisinratkaisutoimien piiriin. Sen sijaan kyseisten tytäryritysten tappiot siirretään kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja pääomaa siirretään alaspäin tytäryritykselle. Näin varmistetaan, että tytäryritykset

---

keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

8 Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet*, 9.11.2015.

9 Vakavaraisuusasetukseen sisällytettiin uusi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vaatimus, jota sovelletaan G-SII-laitoksiksi määritettyihin laitoksiin, kun taas kyseisiä G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen korotus ja muita kuin G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen vaatimus otettiin käyttöön tekemällä kohdennettuja muutoksia pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ja yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevaan asetukseen.

10 Asetuksen (EU) 2019/876 johdanto-osan 16 kappale, direktiivin (EU) 2019/879 johdanto-osan 2 kappale ja asetuksen (EU) 2019/877 johdanto-osan 2 kappale.

11 Direktiivin (EU) 2019/879 johdanto-osan 4 kappale.

voivat jatkaa toimintaansa sujuvasti myös sen jälkeen, kun ne ovat saavuttaneet elinkelvottomuuspisteen. Kukin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö muodostaa ’kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin’ yhdessä siihen kuuluvien tytäryritysten kanssa, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä. Usean kriisinratkaisuviranomaisen mallissa (MPE) kriisinratkaisun kohteena voi olla useampi kuin yksi pankkikonserniin kuuluva yhteisö. Näin ollen pankkikonsernin sisällä voi olla useampi kuin yksi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ja useampi kuin yksi kriisinratkaisun kohteena oleva konserni. MPE-mallissa periaatteena on mahdollistaa kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisu toteuttamiskelpoisella ja uskottavalla tavalla heikentämättä samaan konsolidoituun pankkikonserniin kuuluvien muiden kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen ja konsernien purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksia.

Tarkistetussa pankkien kriisinratkaisukehyksessä säädetään, että kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskeva MREL-vähimmäisvaatimus olisi asetettava konsolidoinnin perusteella kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin tasolla, jäljempänä ’ulkoinen MREL-vähimmäisvaatimus’.[12] Lisäksi kyseisessä kehyksessä säädetään, miten kyky kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaa olisi kohdennettava kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien *sisällä*, jäljempänä ’sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus’.[13]

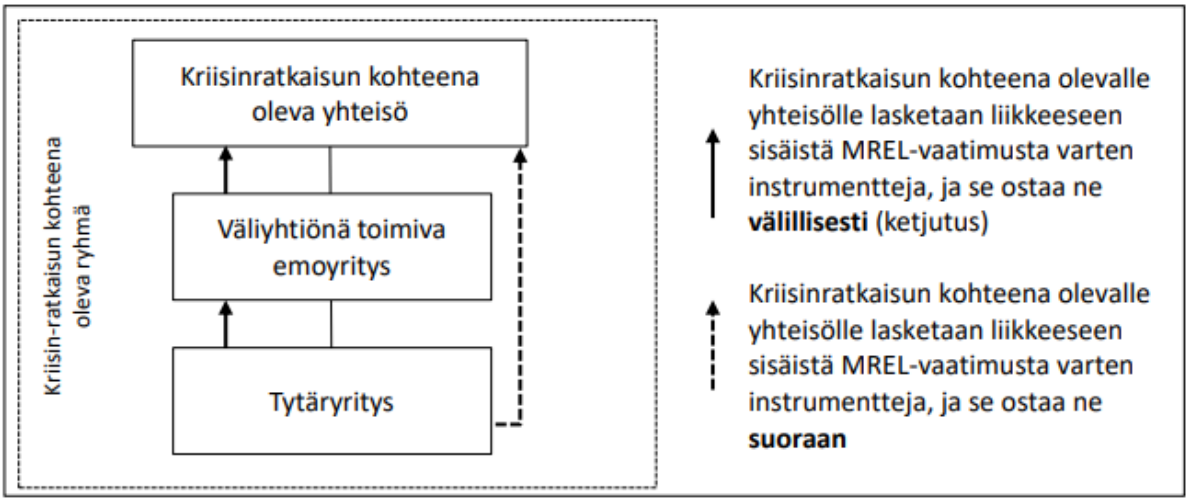
Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin mukaan sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen piiriin hyväksyttävien rahoitusvälineiden on pääsääntöisesti oltava kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön eli tyypillisesti emoyrityksen hallussa.[14] Tämän säännön tarkoituksena on varmistaa, että tytäryrityksen tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn tarjoaa sen emoyritys eli kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö. Kyseinen emoyritys voi pitää hallussaan sisäisiä MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttäviä instrumentteja joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen kautta (ks. jäljempänä oleva kuva). Mahdollisuutta, että emoyritys merkitsee instrumentteja myös välillisesti välittäjäyhteisöjen kautta, perusteltiin sillä, että velvoite noudattaa sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta ei saisi tarpeettomasti muuttaa pankkikonsernien nykyisiä rahoituskanavia, kun tällaisten instrumenttien hankkimiseen tarkoitettu rahoitus on strukturoitu omistusketjujen ympärille ja jaettu konsernin tytäryrityksille välittäjinä toimivien yhteisöjen kautta eikä suoraan perimmäisten emoyritysten (kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen) kautta.

---

12 Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 e artikla.

13 Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artikla. Vaatimusta kutsutaan ”sisäiseksi” siksi, että hyväksyttävät instrumentit on yleensä rahoitettava pankkikonsernin sisällä, toisin sanoen tytäryrityksen perimmäinen emoyritys rahoittaa ne.

14 Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaan sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen voidaan hyväksyä myös *velat*, jotka on laskettu liikkeeseen muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvalle nykyiselle osakkeenomistajalle ja jotka ovat tämän ostamia, niin kauan kuin alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttö pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 59–62 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä. Lisäksi pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaan sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen voidaan hyväksyä myös sellaiset muut *omat varat* kuin ydinpääoma (CET1), jotka on laskettu liikkeeseen muille kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia, niin kauan kuin alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttö 59–62 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä.

Kuva: Sisäisen MREL-vaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien merkitseminen (suoraan tai välillisesti)

Jotta kriisinratkaisun kohteena olevissa konserneissa voidaan ottaa käyttöön sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välilliseen merkitsemiseen perustuva lähestymistapa, jota kutsutaan myös ketjutukseksi (daisy chain), ja varmistaa, että se on vakavaraisuuden kannalta moitteetonta, lainsäätäjät ovat valtuuttaneet Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) laatimaan teknisten sääntelystandardien luonnokset ja komission antamaan tältä pohjalta delegoidun säädöksen, jossa täsmennetään menetelmät tällaista hyväksyttävien instrumenttien epäsuoraa liikkeeseenlaskua varten.[15] Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin toimeksiannon mukaan tässä menetelmässä olisi

- mahdollistettava tappioiden asianmukainen siirtäminen tytäryrityksiltä niiden perimmäiselle emoyritykselle (kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö) ja pääoman asianmukainen siirtäminen kyseiseltä emoyritykseltä tytäryrityksille;
- varmistettava, että tytäryrityksen tappionkattamiskykyä ei lasketa mukaan myös silloin, kun tarkastellaan, täyttyykö väliyhtiönä toimivan emoyrityksen sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus; ja
- varmistettava, että lopputulos on sama kuin silloin, jos perimmäinen emoyritys (kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö) on suoraan merkinnyt tytäryritysten liikkeeseen laskemia hyväksyttäviä instrumentteja.

EPV on alkuvuodesta 2020 alkaen työstänyt teknisten sääntelystandardien luonnosta vähentämisjärjestelyn pohjalta pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä annetun toimeksiannon ja asiaa koskevissa kansainvälisissä standardeissa annettujen suositusten mukaisesti.[16] EPV:n kehittämän vähentämisjärjestelyn mukaan sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät instrumentit, jotka tytäryritykset laskevat liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle väliyhtiönä toimivan emoyrityksen

15 Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 6 kohta

16 Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä, *Guiding Principles on the Internal Total Loss-absorbing Capacity of G-SIBs ('Internal TLAC')*, 6.7.2017. Kyseisessä järjestelyssä tytäryrityksen liikkeeseen laskemat ja väliyhtiönä toimivan emoyrityksen merkitsemät instrumentit, jotka voidaan hyväksyä sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen, vähennettäisiin kokonaisuudessaan väliyhtiönä toimivan emoyrityksen liikkeeseen laskemista hyväksyttävistä instrumenteista, kun lasketaan, täyttääkö se oman sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksensa.

välityksellä, olisi kokonaisuudessaan vähennettävä väliyhtiönä toimivan emoyrityksen omasta sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen käytettävästä kapasiteetista. Tällaisen vähentämismenetelmän katsottiin parhaiten vastaavan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin toimeksiannossa esitettyjä ehtoja ja edistävän sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta koskevan kehyksen käyttöönottoa.[17]

EPV:n kehittämästä menetelmästä järjestettiin julkinen kuuleminen.[18] Teknisten sääntelystandardien luonnos sai kuulemisen yhteydessä yleistä kannatusta, mutta esiin tuotiin useita epäjohdonmukaisuuksia pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä säädettyyn valtuutukseen sisältyvien vaatimusten ja vakavaraisuusasetukseen sisältyvien voimassa olevien vakavaraisuussääntöjen välillä. Näin ollen EPV totesi Euroopan komissiolle 25. tammikuuta 2021 lähettämässään kirjeessä[19], että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin ja vakavaraisuusasetuksen välinen vuorovaikutus ei mahdollistaisi sellaisen vakavaraisuuskohtelun soveltamista, jota toimeksiannossa alun perin edellytettiin. Täsmällisemmin EPV totesi, että vakavaraisuusasetuksessa ei sallita sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien vähentämistä eikä sen jälkeen asianmukaista nollan prosentin riskipainotusta kaikissa niissä tapauksissa, jotka ovat merkityksellisiä pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin mukaisen toimeksiannon kannalta. Samanlaisia ongelmia havaittiin vakavaraisuusasetukseen sisältyvän vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksen osalta. EPV:n mukaan tilanne aiheuttaisi epäjohdonmukaisuutta vakavaraisuus- ja kriisinratkaisukehyksen välillä ja olisi myös vastoin pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin sisältyvää toimeksiantoa, jossa edellytetään, että lopputulos on samanlainen kuin suoran merkitsemisen kohdalla. Johtopäätöksenä oli, että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin vaatimuksia ei voitaisi täyttää ilman lisäsäännöksiä, jotka eivät voi olla yksin teknisissä sääntelystandardeissa, vaan ne olisi sisällytettävä tason 1 tekstiin.

Sen lisäksi, että on tarpeen ottaa käyttöön sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien epäsuora merkitseminen, on havaittu joitakin muita kriisinratkaisuun liittyviä kysymyksiä sen jälkeen, kun tarkistettu TLAC/MREL-kehys tuli voimaan vuonna 2019.[20] Nämä kysymykset liittyvät lähinnä sellaisten G-SII-konsernien sääntelyyn, joihin sovelletaan MPE-kriisinratkaisustrategiaa, mukaan lukien ne MPE-konsernit, joilla on tytäryrityksiä kolmansissa maissa. Vakavaraisuusasetuksessa ei esimerkiksi tällä hetkellä täsmennetä, kattavatko TLAC-standardiin tehdyt mukautukset[21], jotka koskevat sellaisia G-SII-laitoksia, joihin sovelletaan MPE-kriisinratkaisustrategiaa, myös kolmannessa maassa sijaitsevat G-SII-laitoksen tytäryritykset. Lisäksi kaava[22], jolla lasketaan tytäryrityksen TLAC-/MREL-ylijäämä yleisen vähentämisjärjestelyn yhteydessä ja jota sovelletaan MPE-kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluviin G-SII-laitoksiin, perustuu ainoastaan tytäryrityksen *riskiperusteiseen* TLAC-/MREL-vaatimukseen, ja siitä on jätetty

---

17 EPV tarkasteli myös muita menetelmiä, mutta hylkäsi ne, koska ne eivät sopineet yhteen pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin sisäistä MREL-vaatimusta koskevien säännösten kanssa tai koska ne eivät olleet tarpeeksi varovaisia tai yksinkertaisia.

18 EBA/CP/2020/18, 22. heinäkuuta 2020: https://www.eba.europa.eu/calendar/eba-consults-technical-standards-indirect-subscription-mrel-instruments-within-groups

19 EBA-2020-D-3378, 25. tammikuuta 2021: https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/About%20Us/Missions%20and%20tasks/Correspondence%20with%20EU%20institutions/2021/962427/2021%2001%2025%20Letter%20to%20J%20Berrigan%20re%20Art%2045f%286%29%20BRRD%20%28daisy%20chains%29.pdf

20 Perustelujen 5.2–5.5 luvussa on yksityiskohtainen selostus kysymyksistä.

21 Vakavaraisuusasetuksen 12 a artikla ja 72 e artiklan 4 kohta.

22 Vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklan 4 kohta.

pois *muut kuin riskiperusteiset* TLAC-/MREL-vaatimukset. Muihin kysymyksiin kuuluvat jotkin tason 1 tekstin ristiriitaisuudet (jotka liittyvät erityisesti vakavaraisuusasetuksen ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin säännöksiin[23]), jotka ovat merkityksellisiä SPE- ja MPE-vaatimusten mahdollisten epäjohdonmukaisuuksien korjaamiseksi. Lisäksi on havaittu joitakin ongelmia, jotka liittyvät kriteereihin[24], joiden perusteella instrumentteja voidaan hyväksyä sisäisen TLAC-vaatimuksen kattamiseen. Niillä on merkitystä, kun on kyse EU:n ulkopuolisten maailmanlaajuisten järjestelmän kannalta merkittävien laitosten (G-SII) EU:ssa sijaitsevien tytäryritysten kaatumisesta.

Vakavaraisuusasetuksen tiettyihin kriisinratkaisuun liittyviin näkökohtiin on tehtävä joitakin kohdennettuja muutoksia edellä mainittujen kysymysten ratkaisemiseksi. Erityisesti sellaisten G-SII-konsernien sääntelykohtelu, joihin sovelletaan MPE-kriisinratkaisustrategiaa, mukaan lukien MPE-konsernit, joilla on tytäryrityksiä kolmansissa maissa, on saatettava paremmin vastaamaan TLAC-standardissa esitettyä kohtelua. Tämä auttaisi varmistamaan, että kriisinratkaisun yhteydessä kukin kyseisiin G-SII-laitoksiin kuuluva kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ja konserni voi jatkaa kriittisten toimintojen suorittamista ilman leviämisriskiä. Ehdotetut muutokset eivät muuttaisi kehyksen kokonaisrakennetta, vaan niillä varmistettaisiin TLAC-standardin ja MREL-vähimmäisvaatimuksen asianmukainen soveltaminen.

Ensinnäkin on tarpeen sisällyttää suoraan vakavaraisuusasetukseen erityinen vakavaraisuuskohtelu, joka liittyy sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien epäsuoraan merkitsemiseen (ketjutusmenetelmä). Vakavaraisuusasetukseen ehdotetuilla muutoksilla puututtaisiin vakavaraisuusasetuksen ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin välillä havaittuihin epäjohdonmukaisuuksiin, jotka esitettiin EPV:n 25. tammikuuta 2021 päivätyssä kirjeessä Euroopan komissiolle. Tarkemmin sanottuna vähentämisjärjestely, jonka EPV on kehittänyt pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin perustuvien teknisten sääntelystandardien luonnosten yhteydessä, sisällytettäisiin suoraan vakavaraisuusasetukseen. Näin varmistettaisiin, että sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen epäsuora merkitseminen kriisinratkaisun kohteena olevissa konserneissa, joissa on useita omistustasoja, toimii asianmukaisesti direktiivistä (EU) 2019/879 käytyjen neuvottelujen aikana saavutetun poliittisen yhteisymmärryksen mukaisesti. Lisäksi tarkistuksilla varmistettaisiin, että sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien hallussapidon kohtelu säilyy yhdenmukaisena sekä kriisinratkaisu- että vakavaraisuuskehyksessä, mikä mahdollistaisi EPV:n kehittämän vähentämismenetelmän käyttöönoton, ja samalla vältettäisiin tarpeeton monimutkaisuus kyseisten vastuiden kohtelussa.

Toiseksi on selvennettävä vakavaraisuusasetuksen säännöksiä, jotka koskevat MPE-kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluvaan G-SII-konserniin kuuluvien kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien todellisten TLAC-vaatimusten summan ja kyseisen G-SII-konsernin teoreettisen SPE-vaatimuksen vertailua.[25] Ehdotetut muutokset ovat tarpeen sen selventämiseksi, missä määrin kriisinratkaisuviranomaiset voivat puuttua mahdollisiin epäjohdonmukaisuuksiin SPE- ja MPE-vaatimusten välillä. Tämä saavutettaisiin

[23] Vakavaraisuusasetuksen 12 a artikla ja 92 a artiklan 3 kohta sekä pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 h artiklan 2 kohta.

[24] Vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 2 kohta.

[25] Vakavaraisuusasetuksen 12 a artikla ja 92 a artiklan 3 kohta.

yhdenmukaistamalla vakavaraisuusasetuksessa säädetty kohtelu pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä[26] ja TLAC-standardissa säädetyn kohtelun[27] kanssa.

Kolmanneksi on tarpeen muuttaa kaavaa, jolla lasketaan tytäryrityksen TLAC-/MREL-ylijäämä yleisen vähentämisjärjestelyn[28] yhteydessä ja jota sovelletaan MPE-kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluviin G-SII-laitoksiin, sen varmistamiseksi, että kaavassa otetaan huomioon sekä tytäryrityksen riskiperusteiset että ei-riskiperusteiset TLAC-/MREL-vaatimukset TLAC-standardin mukaisesti. Näin vältettäisiin se, että tietyn tytäryrityksen TLAC-/MREL-ylijäämä yliarvioidaan.

Neljänneksi joitakin vakavaraisuusasetuksen säännöksiä, joita sovelletaan MPE-kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluviin G-SII-laitoksiin, olisi selkeytettävä, jotta unionin ulkopuolelle sijoittautuneet tytäryritykset voidaan ottaa huomioon. Tämä tekisi vakavaraisuusasetuksesta yhdenmukaisen vastaavan kansainvälisesti sovitun TLAC-periaatteen kanssa, jota sovelletaan kaikkiin FSB:n valvonnan piiriin kuuluville lainkäyttöalueille sijoittautuneisiin tytäryrityksiin.

Viidenneksi tarvitaan joitakin kohdennettuja selvennyksiä, jotka liittyvät omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vaatimukseen sellaisten laitosten osalta, jotka ovat EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisia tytäryrityksiä, jäljempänä ’sisäinen TLAC-vaatimus’, sen varmistamiseksi, että kyseisten laitosten liikkeeseen laskemat velkainstrumentit voivat täyttää kaikki hyväksyttävien velkojen instrumenttien hyväksyttävyyskriteerit. Muutoksen syynä on se, että hyväksyttävien velkojen instrumenttien hyväksyttävyyskriteerit perustuvat tällä hetkellä oletukseen, että kyseisten instrumenttien liikkeeseenlaskijana on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö eivätkä tytäryritykset, joihin sovelletaan sisäistä TLAC-vaatimusta. Puute korjattaisiin selventämällä, että samoja kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin sovellettavia hyväksyttävyysehtoja sovelletaan soveltuvin osin myös muihin kuin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin. Tämä puolestaan antaisi kyseisille laitoksille mahdollisuuden täyttää sisäinen TLAC-vaatimuksensa muun muassa hyväksyttävillä veloilla, kuten lainsäätäjät alun perin tarkoittivat.[29]

Näillä vakavaraisuusasetukseen ehdotetuilla muutoksilla voi olla keskeinen rooli laitoksen purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien parantamisessa. Koska vastaavia säännöksiä sovelletaan jo unionissa, ehdotetut muutokset olisi tehtävä viipymättä. Nopeutetun hyväksymisen tarvetta lisää se, että pankkikonsernit tarvitsevat selvyyden ketjutusmekanismista, jotta ne voivat päättää, miten ne voivat parhaiten ennakoida sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksensa kattamiseen tarvittavan kapasiteetin, kun otetaan huomioon, että yleinen MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamisen määräaika on 1. tammikuuta 2024 ja sitovat välitavoitteet on saavutettava 1. tammikuuta 2022 mennessä.[30]

---

26 Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 d artiklan 4 kohta ja 45 h artiklan 2 kohta.

27 Kokonaistappionkattamiskykyä koskevan asiakirjan (TLAC Term Sheet) 3 jaksossa todetaan, että jos teoreettinen SPE-vaatimus on pienempi kuin todellisten MPE-vaatimusten summa, asianomaiset viranomaiset voivat sopia mukauttamisesta eron minimoimiseksi tai poistamiseksi (pienentämällä MPE-vaatimuksia). Lisäksi selvennetään, että todellisten MPE-vaatimusten summa ei saa koskaan olla pienempi kuin teoreettinen SPE-vaatimus.

28 Vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklan 4 kohta.

29 Vakavaraisuusasetuksen 92 b artiklan 2 kohta.

30 Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 m artiklan 1 kohta

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ehdotuksella muutetaan voimassa olevaa lainsäädäntöä. Nämä muutokset ovat täysin yhdenmukaisia laitosten vakavaraisuus- ja kriisinratkaisuvaatimuksia koskevien voimassa olevien säännösten kanssa. Unionin kriisinratkaisukehyksen tavoitteena on varmistaa, että pankkien tappioiden kattaminen ja pääomapohjan vahvistaminen toteutetaan yksityisin varoin, jos niiden taloudellinen tilanne heikkenee ja ne asetetaan kriisinratkaisuun. Ehdotuksella helpotetaan sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen käytettävien instrumenttien epäsuoraa merkitsemistä kriisinratkaisun kohteena olevissa konserneissa, yhdenmukaistetaan MPE-kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluvien pankkikonsernien sääntelykohtelu TLAC-standardin kanssa ja täsmennetään edelleen joitakin sisäisen TLAC-vaatimuksen noudattamista koskevia hyväksyttävyyskriteerejä. Nämä muutokset parantavat pankkikonsernien purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien varmistamista koskevien voimassa olevien unionin sääntöjen soveltamista. Tämä vastaa unionin pankkien kriisinratkaisukehyksen yleisiä tavoitteita, joita ovat rahoitusvakauden turvaaminen ja veronmaksajien tuen vähentäminen pankkien kriisinratkaisussa, ja edistää niiden saavuttamista.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotetulla asetuksella on keskeinen merkitys vuonna 2016 ehdotetun ja vuonna 2019 hyväksytyn unionin rahoitusalan lainsäädännön laajemman uudelleentarkastelun (toimenpidepaketti riskien vähentämiseksi) asianmukaiselle soveltamiselle. Paketin avulla pyritään vähentämään rahoitusalan riskejä ja edistämään taloudellisen toiminnan kestävää rahoitusta. Ehdotus on näin ollen täysin yhteensopiva EU:n perimmäisten tavoitteiden kanssa, joita ovat rahoitusvakauden edistäminen, veronmaksajien osuuden vähentäminen pankkien kriisinratkaisussa ja talouden kestävän rahoituksen tukeminen.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 114 artiklaan, joka on myös muutettavien säädösten oikeusperusta.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Ehdotetulla asetuksella täydennetään ja muutetaan jo olemassa olevaa EU:n lainsäädäntöä (vakavaraisuusasetus ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi), minkä vuoksi tavoite voidaan parhaiten saavuttaa EU:n tasolla eikä erilaisilla kansallisilla aloitteilla. Jäsenvaltioilla on rajalliset mahdollisuudet hyväksyä kansallisia toimenpiteitä, koska vakavaraisuusasetuksessa ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä säännellään jo näitä asioita. Kansallisella tasolla tehtävät muutokset olisivat ristiriidassa tällä hetkellä voimassa olevan unionin lainsäädännön kanssa.

Ehdotettujen muutosten avulla edistettäisiin vakavaraisuusvaatimusten yhdenmukaista soveltamista ja valvontakäytäntöjen lähentämistä sekä varmistettaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla pankkipalvelujen sisämarkkinoilla. Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa näitä tavoitteita yksin. Jos unioni lopettaisi näiden näkökohtien sääntelyn, pankkipalvelujen sisämarkkinoihin sovellettaisiin useita erilaisia sääntöjä, mikä johtaisi hajanaisuuteen ja heikentäisi äskettäin laadittua EU:n yhteistä sääntökirjaa tällä alalla.

- **Suhteellisuusperiaate**

Tämä unionin toimi on tarpeen, jotta voidaan parantaa voimassa olevien unionin sääntöjen soveltamista pankkikonsernien purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien varmistamisen osalta. Ehdotetut muutokset koskevat ainoastaan unionin vakavaraisuuskehyksen tiettyjä säännöksiä, jotka kohdistuvat yksinomaan toimenpiteisiin, joilla pyritään varmistamaan laitosten omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten moitteeton toiminta. Lisäksi ehdotetut muutokset rajoittuvat kysymyksiin, joita ei voida käsitellä nykyisissä säännöissä säädetyn harkintavallan puitteissa.

- **Toimintatavan valinta**

Toimenpiteitä ehdotetaan toteutettaviksi muuttamalla vakavaraisuusasetusta asetuksella. Ehdotetuilla toimenpiteillä muutetaan omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevien vaatimusten soveltamista koskevia vakavaraisuusasetuksen sääntöjä. Sen vuoksi asetus on asianmukainen väline ehdotusta varten.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Tähän ehdotukseen ei liity erillistä vaikutustenarviointia, koska tällä ehdotuksella ei muuteta vakavaraisuusasetuksen perusnäkökohtia vaan pyritään lähinnä selventämään oikeudellista suhdetta kahden voimassa olevan EU:n lainsäädännön välineen, vakavaraisuusasetuksen ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin, välillä sisällyttämällä suoraan vakavaraisuusasetukseen erityiskohtelu sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien epäsuoraa merkitsemistä varten. Tällaisilla selvennyksillä varmistettaisiin, että nämä kaksi tiiviisti toisiinsa liittyvää kehystä pysyvät pitkälti yhteneväisinä. Tämä puolestaan mahdollistaisi sen, että laitokset voisivat edelleen laskea, ilmoittaa ja julkistaa vain yhden kokonaisriskin määrän ja yhden vastuiden kokonaismäärän sekä vakavaraisuusasetusta että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviä sovellettaessa, jolloin vältetään tarpeetonta monimutkaisuutta.

Tällä ehdotuksella muutettavien toimenpiteiden vaikutuksia on analysoitu jo asetusta (EU) 2019/876 ja direktiiviä (EU) 2019/879 koskevissa vaikutustenarvioinneissa. Tähän sisältyy mahdollinen tarve laskea liikkeeseen lisää MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttäviä instrumentteja sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi, kuten lainsäätäjät ovat tarkistettuun pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin kirjanneet. Ehdotus perustuu pitkälti EPV:n tekemään valmistelutyöhön. Sitä on tehty erityisesti sellaisten teknisten sääntelystandardien laatimiseksi, jotka koskevat sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien epäsuoraa merkitsemistä kriisinratkaisun kohteena olevissa konserneissa. Ehdotuksella pyritään ensisijaisesti puuttumaan nykyiseen TLAC-/MREL-kehykseen liittyviin tahattomiin seurauksiin, jotka johtuvat vakavaraisuusasetukseen tällä hetkellä sisältyvistä säännöistä.

Ehdotetuilla muutoksilla olisi vähäinen vaikutus laitosten hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin, joita niille aiheutuu sisäisten toimintojensa mukauttamisesta. Suurin osa kustannuksista korvautuu, kun MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien epäsuora merkitsemien toimii moitteettomasti kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien sisällä, kun kolmansien maiden tytäryritysten parempi tunnustaminen tuottaa etua asianomaisille laitoksille ja kun sisäisen TLAC-vaatimuksen yhteydessä liikkeeseen laskettujen instrumenttien hyväksyttävyys täsmennetään tarkemmin.

- **Perusoikeudet**

Unioni on sitoutunut edistämään korkeatasoista perusoikeuksien suojelua ja allekirjoittanut useita ihmisoikeussopimuksia. Tämän osalta ehdotuksella ei pitäisi olla suoraa vaikutusta kyseisiin oikeuksiin, sellaisina kuin ne on lueteltu YK:n tärkeimmissä ihmisoikeusyleissopimuksissa, Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, joka on keskeinen osa EU:n perussopimuksia, ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa (ECHR).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

(1) Erityiskohtelu sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien epäsuoraa merkitsemistä varten

Jotta direktiivistä (EU) 2019/879 käydyissä neuvotteluissa saavutettu poliittinen yhteisymmärrys voitaisiin panna täytäntöön, ehdotetaan, että vähentämisjärjestely, jonka EPV on laatinut pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin perustuvien teknisten sääntelystandardien luonnosten yhteydessä, sisällytetään suoraan vakavaraisuusasetukseen. Ehdotetulla asetuksella vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklan 5 kohtaan sisällytetään näin ollen vaatimus, jonka mukaan omistusketjussa väliyhtiönä toimivien emoyritysten on vähennettävä omasta sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen käytettävästä kapasiteetistaan hallussaan olevat sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät instrumentit, omat varat mukaan lukien, jotka samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvat tytäryritykset ovat laskeneet liikkeeseen.

Vähentämisjärjestelyn käyttöönotto on välttämätöntä. Kriisinratkaisun näkökulmasta järjestelyllä varmistetaan riittävä tappioiden siirtäminen ylöspäin ja pääoman siirtäminen alaspäin kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen ja niiden perimmäisten tytäryritysten välillä ja vältetään tytäryrityksen tappionkattamiskyvyn laskeminen kahteen kertaan, jotta myös väliyhtiönä toimivan emoyrityksen sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus täytettäisiin. Järjestelyn lopputulos vastaa tilannetta, jossa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö merkitsee perimmäisten tytäryritystensä liikkeeseen laskemat instrumentit suoraan. Lisäksi vähentämisjärjestelyä tarvitaan myös vakavaraisuuden näkökulmasta, sillä väliyhtiönä toimivien emoyritysten omat vakavaraisuussuhdeluvut eivät ilman tällaista järjestelyä antaisi asianmukaista ja varovaista kuvaa niiden tosiasiallisesta tappionkattamiskyvystä, koska lukuihin sisältyisi myös niiden tytäryritysten tappionkattamiskyky. Tämä voisi vaarantaa valitun kriisinratkaisustrategian moitteettoman toiminnan, koska väliyhtiönä toimiva emoyritys voisi käyttää paitsi oman tappionkattamiskykynsä myös tytäryrityksensä tappionkattamiskyvyn ennen kuin väliyhtiönä toimiva emoyritys tai tytäryritys menettää elinkelpoisuutensa. Vähentämismenetelmällä varmistetaan, että väliyhtiönä toimivat emoyritykset ilmoittavat käytettävissä olevat omat varat vain siltä osin kuin ne liittyvät niiden omaan taseeseen liittyviin riskeihin. Lisäksi menetelmä edistäisi jakokelpoisia enimmäismääriä koskevien rajoitusten oikea-aikaista soveltamista vakavaraisuusdirektiivin 141 ja 141 b artiklan ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 16 a artiklan mukaisesti ja sen määrittämistä, että väliyhtiönä toimiva emoyritys ei ole enää elinkelpoinen.

Vähentämisjärjestelyä olisi sovellettava kaikkiin väliyhtiöinä toimiviin emoyrityksiin, jotka ovat pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 1 artiklan 1 kohdan b–d alakohdassa tarkoitettuja laitoksia tai yhteisöjä ja joiden on noudatettava kriisinratkaisuviranomaisen

määrittämää sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta, riippumatta siitä, kuuluvatko ne G-SII-konserneihin. Näin ollen hyväksyttävien velkojen eriä koskevien viittausten olisi katsottava sisältävän myös velat, jotka pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla hyväksytään sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen.

Vähentämisjärjestely rajoittuu tiukasti väliyhtiöinä toimiviin emoyrityksiin sisäisten MREL-instrumenttien välillisen merkitsemisen yhteydessä. Sen vuoksi vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 2 kohtaa on muutettava ainoastaan niiden vastuiden osalta, joihin sovelletaan vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklan 5 kohdassa säädettyä uutta kohtelua. Lisäksi sen varmistamiseksi, että uusi vähentämisjärjestely pysyy oikeasuhteisena, laitokset voivat valita instrumenttien yhdistelmän (omat varat tai hyväksyttävät velat), jolla väliyhtiönä toimiva emoyritys rahoittaa tytäryritystensä sisäisten MREL-instrumenttien hankinnan. Tämä toteutuu soveltamalla vähennyksiä ensin väliyhtiönä toimivan emoyrityksen hyväksyttäviin velkoihin. Vain siinä tapauksessa, että vähennettävä määrä ylittäisi väliyhtiönä toimivan emoyrityksen hyväksyttävien velkojen määrän, jäljellä olevia vähennyksiä olisi sovellettava sen omiin varoihin vakavaraisuustarkoituksia varten alkaen toissijaisen pääoman (T2) eristä (vakavaraisuusasetuksen 66 artiklan e alakohta).[31] Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että väliyhtiönä toimiva emoyritys voisi täysin välttää kaikki omiin varoihin liittyvät vähennykset, kunhan se laskee liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle riittävästi MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttäviä velkoja.

Joissakin poikkeustapauksissa eli tapauksissa, joissa sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta ja sisäistä TLAC-vaatimusta ei sovelleta yksilöllisesti vaan konsolidoidusti[32], vähentämisjärjestely voi olla liiallinen, mikä voi johtaa kaksinkertaiseen rangaistukseen suunnitellussa omistusosuuksien täyteen vähentämiseen perustuvassa lähestymistavassa. Väliyhtiönä toimivan emoyrityksen olisi itse asiassa tällaisissa tilanteissa katettava tytäryritystensä tappiot, ja sen vuoksi sillä olisi oltava riittävä tappionkattamis- ja pääomapohjan vahvistamiskyky, jotta se voi kattaa omat tarpeensa ja tytäryritysten tarpeet konsolidoinnin yhteydessä. Nämä tapaukset on sen vuoksi vapautettu vähentämisjärjestelystä.[33]

Sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välillisellä merkitsemisellä olisi varmistettava, että kun tytäryritys saavuttaa elinkelvottomuuspisteen, tappiot siirretään kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja kyseinen tytäryritys vahvistaa sen pääomapohjaa. Näin ollen väliyhtiönä toimivan emoyrityksen ei oleteta kattavan näitä tappioita, vaan siitä tulee pelkkä väline, jonka avulla kyseiset tappiot voidaan siirtää kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle. Sen vuoksi ja sen

---

31 Jos jäljelle jäävät vähennykset olisivat myös väliyhtiönä toimivan emoyrityksen toissijaisen pääoman (T2) eriä suuremmat, yli menevä määrä olisi vähennettävä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä (vakavaraisuusasetuksen 56 artiklan e alakohta). Tarvittaessa mahdollinen jäljelle jäävä määrä vähennettäisiin väliyhtiönä toimivan emoyrityksen ydinpääoman (CET1) eristä (vakavaraisuusasetuksen 36 artiklan 1 kohdan j alakohta).

32 Sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen osalta tällä voi olla merkitystä joidenkin sellaisten unionissa emoyrityksenä toimivien yritysten kannalta, jotka ovat kolmansien maiden konsernien tytäryrityksiä (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 1 kohdan kolmas alakohta), ja sellaisten väliyhtiöinä toimivien emoyritysten kannalta, joihin sovelletaan konsolidoitua sisäistä MREL-tavoitetta, koska ketjun seuraavaan tytäryritykseen sovelletaan poikkeusta (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 4 kohdan b alakohta). Sisäistä TLAC-vaatimusta voidaan noudattaa myös konsolidoinnin perusteella (vakavaraisuusasetuksen 11 artiklan 3 a kohta).

33 Vähentämismenetelmässä, josta EPV järjesti julkisen kuulemisen vuonna 2020, ei kaavailtu vapautusta vähentämisjärjestelystä silloin, kun sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta ja sisäistä TLAC-vaatimusta ei sovelleta yksilöllisesti vaan konsolidoidusti. Tämä näkökohta tuli esiin vasta julkisessa kuulemisessa.

varmistamiseksi, että välillisen merkitsemisen lopputulos vastaa kokonaan suoraan merkitsemistä, kuten lainsäätäjät ovat pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 6 kohdassa tarkoittaneet, vähentämisjärjestelyyn liittyy 0 prosentin riskipainon soveltaminen järjestelyn soveltamisalaan kuuluviin vastuisiin ja kyseisten vastuiden jättäminen vähimmäisomavaraisuusasteen vastuiden kokonaismäärän laskennan ulkopuolelle. Tämä ilmaistaan vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 1 kohdassa, 151 artiklan 1 kohdassa ja 429 a artiklan 1 kohdassa.

Edellä kuvattu menetelmä mahdollistaa sisäisten MREL-instrumenttien välillisen merkitsemisen niiden ehtojen mukaisesti, joista lainsäätäjät sopivat direktiivistä (EU) 2019/879 käydyissä neuvotteluissa ja jotka on otettu huomioon EPV:lle annetussa toimeksiannossa. Lisäksi menetelmä on yksinkertainen erityisesti verrattuna skenaarioon, jossa tarvittavia vähennyksiä sovellettaisiin vain kriisinratkaisukehyksessä. Kun kahdessa vahvasti toisiinsa kytkeytyneessä kehyksessä – vakavaraisuusasetuksessa ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä – säädetty kohtelu pidetään yhdenmukaisena, laitokset voivat edelleen laskea, ilmoittaa ja julkistaa vain yhden kokonaisriskin määrän ja yhden vastuiden kokonaismäärän sekä vakavaraisuusasetuksen että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin soveltamiseksi, jolloin vältetään tarpeetonta monimutkaisuutta.

Koska erityiskohtelu, jonka EPV on laatinut pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin perustuvan toimeksiannon mukaisten teknisten sääntelystandardien luonnosten yhteydessä, sisältyy suoraan vakavaraisuusasetukseen, teknisiä sääntelystandardeja ei enää tarvita. Näin ollen pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 6 kohta kumotaan.

(2) Teoreettisen SPE-vaatimuksen ja todellisten MPE-vaatimusten summan vertailu

Vakavaraisuusasetuksen 12 a artiklassa säädetään, että MPE-kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluvien G-SII-konsernien on laskettava vakavaraisuusasetuksen 92 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu TLAC-vaatimus sillä teoreettisella oletuksella, että konsernin kriisinratkaisu tapahtuisi SPE-kriisinratkaisustrategiaa noudattaen (teoreettinen SPE-vaatimus). Kriisinratkaisuviranomaisten on tämän jälkeen verrattava kyseistä teoreettista SPE-vaatimusta kunkin kyseiseen konserniin kuuluvan, kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön todellisten, MPE-kriisinratkaisumallilla laskettujen TLAC-vaatimusten summaan (MPE-vaatimukset). Tämän vertailun seurauksia koskevat vakavaraisuusasetuksen säännökset ovat kuitenkin epäjohdonmukaisia.

Kyse on siitä, että vakavaraisuusasetuksen 92 a artiklan 3 kohdassa säädetään, että kriisinratkaisuviranomaiset *voivat* toimia pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 d artiklan 4 kohdan ja 45 h artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos teoreettinen SPE-vaatimus on *pienempi* kuin todellisten MPE-vaatimusten summa. Sitä vastoin vakavaraisuusasetuksen 12 a artiklan viimeisessä alakohdassa säädetään, että tällaisessa tapauksessa kyseisten viranomaisten *on toimittava*. Vastaavasti silloin, kun teoreettinen SPE-vaatimus on *suurempi* kuin todellisten MPE-vaatimusten summa, vakavaraisuusasetuksen 12 a artiklan toisessa alakohdassa säädetään, että kriisinratkaisuviranomaiset *voivat* toimia, mikä vaikuttaa olevan ristiriidassa pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 h artiklan 2 kohdan viimeisen alakohdan kanssa. Tuossa viimeisessä alakohdassa säädetään, että todellisten MPE-vaatimusten summa[34] ei saa olla pienempi kuin teoreettinen SPE-vaatimus[35], ja näin

[34] Vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 494 artiklassa tarkoitettu TLAC-vähimmäisvaatimus ja mahdollinen ylimääräinen MREL-vähimmäisvaatimus, jonka kriisinratkaisuviranomainen määrittää pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 d artiklan mukaisesti.

selvennetään, että tällaisessa tapauksessa kriisinratkaisuviranomaisten toiminta on pakollista eikä vapaaehtoista.

Edellä esitetyn perusteella ehdotetaan vakavaraisuusasetuksen 12 a artiklan muuttamista sen selventämiseksi, että kriisinratkaisuviranomaisten olisi aina toimittava kyseisessä artiklassa säädetyn laskelman perusteella pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 d artiklan 4 kohdan ja 45 h artiklan 2 kohdan mukaisesti. Vakavaraisuusasetuksen 92 a artiklan 3 kohta voidaan näin ollen kumota. Tällä poistetaan vakavaraisuusasetuksen epäjohdonmukaisuudet, yhdenmukaistetaan vakavaraisuusasetuksen säännökset pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin säännösten ja TLAC-standardin kanssa ja varmistetaan, että kaikki kriisinratkaisuviranomaisen pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 d artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla määrittämät MREL-lisävaatimukset otetaan aina huomioon.

(3) Hyväksyttävien velkojen eristä tehtävät vähennykset: muut kuin riskiperusteiset omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimukset

Vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklassa säädetään vähentämisjärjestelystä, jota sovelletaan suoraan MPE-kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluviin G-SII-laitoksiin. Tämä on TLAC-standardin mukaista. Standardilla pyritään varmistamaan, että G-SII-konserneissa, joissa on useampi kuin yksi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tappionkattamiskyky lasketaan ilman TLAC-instrumentteja vastaavia vastuita, jotka liittyvät muihin samaan konserniin kuuluviin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin. Tämän säännöksen tarkoituksena on minimoida häiriöiden leviämisriski G-SII-konsernin sisällä ja varmistaa, että kriisinratkaisun kohteena olevilla yhteisöillä on kaatumistilanteessa riittävä tappionkattamiskyky, jota ei saisi heikentää konsernin sisäisistä TLAC-instrumenttien omistusosuuksista aiheutuvilla tappioilla. Ilman näitä vähennyksiä yhden G-SII-konserniin kuuluvan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kaatuminen johtaisi tappioihin konsernin muissa kriisinratkaisun kohteena olevissa yhteisöissä ja näin ollen kyseisten kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn heikkenemiseen.

Vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklan 4 kohdassa säädetään myös poikkeuksesta kyseiseen yleiseen vähentämisjärjestelyyn. Kyseisessä poikkeuksessa täsmennetään, että tytäryrityksen liikkeeseen laskemien emoyrityksen hallussa olevien omien varojen ja hyväksyttävien velkojen erien vähennystä voidaan pienentää emoyrityksen tasolla, jos kyseistä pienennystä vastaava määrä vähennetään sen sijaan tytäryrityksen tasolla sen tappionkattamiskyvystä ja pääomapohjan vahvistamiskyvystä.

Yksi edellytyksistä pienentää vähennyksiä emoyrityksen tasolla ja sen sijaan vähentää kyseistä pienennystä vastaava määrä tytäryrityksen tasolla on se, että kyseinen tytäryritys on omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vaatimuksen suhteen ylijäämäinen. Tämä vaatimus ilmaistaan riskiperusteisena ja ei-riskiperusteisena suhdelukuna vakavaraisuusasetuksen 92 a artiklan 1 kohdan ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Vakavaraisuusasetuksen kaava tytäryrityksen ylijäämän laskemiseksi perustuu kuitenkin vain riskiperusteiseen vaatimukseen. Tämä puolestaan voi johtaa ylijäämän yliarviointiin niiden tytäryritysten osalta, joiden ei-riskiperusteinen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus on suurempi kuin riskiperusteinen vaatimus.

---

[35] TLAC-vähimmäisvaatimus, jota sovellettaisiin G-SII-konsernin emoyritykseen, ja teoreettinen ylimääräinen MREL-vähimmäisvaatimus, jonka kriisinratkaisuviranomainen laskee pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 d artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Sen vuoksi ehdotetaan vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklan 4 kohdassa säädetyn kaavan muuttamista. TLAC-standardin mukaisesti kyseisessä kaavassa otettaisiin asianomaisen tytäryrityksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen osalta huomioon sekä riskiperusteiset että ei-riskiperusteiset vaatimukset.

(4) Unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden tytäryritysten huomioon ottaminen

Vakavaraisuusasetuksen 12 a artikla ja 72 e artiklan 4 kohta eivät nimenomaisesti koske tytäryrityksiä, jotka sijaitsevat kolmannessa maassa. Näin ollen sellaisten EU:n pankkikonsernien osalta, joihin sovelletaan globaalia MPE-kriisinratkaisustrategiaa, ei ehkä ole mahdollista ottaa huomioon unionin ulkopuolelle sijoittautuneita tytäryrityksiä. Tällä on merkitystä esimerkiksi verrattaessa vakavaraisuusasetuksen 12 a artiklan nojalla todellisten MPE-vaatimusten summaa teoreettiseen SPE-vaatimukseen. Vertailu olisi tehtävä koko konsernin teoreettisen SPE-vaatimuksen ja ainoastaan kriisinratkaisun kohteena oleville EU:n yhteisöille määritettyjen MPE-vaatimusten summan välillä. Vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklan 4 kohdassa säädettyä yleisestä vähentämisjärjestelystä tehtävää poikkeusta, jota sovelletaan MPE-kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluviin G-SII-laitoksiin, ei myöskään voitaisi soveltaa, jos kyseinen tytäryritys sijaitsee kolmannessa maassa.

Jotta vakavaraisuusasetuksen mukainen kolmansissa maissa sijaitsevien tytäryritysten kohtelu vastaisi vastaavassa TLAC-standardissa esitettyä kohtelua, jota sovelletaan kaikkiin FSB:n valvonnan piiriin kuuluville lainkäyttöalueille sijoittautuneisiin yhteisöihin, ehdotetaan vakavaraisuusasetuksen 12 a artiklan ja 72 e artiklan 4 kohdan muuttamista sen selventämiseksi, että molempia säännöksiä sovelletaan myös unionin ulkopuolelle sijoittautuneisiin tytäryrityksiin.

Vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklan 4 kohdan soveltaminen on rajoitettava tapauksiin, joissa kyseisiin tytäryrityksiin sovelletaan kolmannen maan kriisinratkaisujärjestelmää. Jos sovellettavaa paikallista kriisinratkaisujärjestelmää ja kriisinratkaisuviranomaista tai muuta vastaavia valtuuksia käyttävää viranomaista ei ole, ei ole itse asiassa uskottavaa oikeudellista keinoa varmistaa, että pääomaylijäämä, joka olisi oletetusti siirretty EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle pienentämällä vähennyksiä emoyrityksen tasolla, voitaisiin tosiasiallisesti siirtää, jos tytäryrityksestä tulee maksukyvytön. Tämä johtuu siitä, että jos paikallista kriisinratkaisujärjestelmää ei ole, kaatuneisiin laitoksiin sovellettaisiin kolmannen maan lainsäädännön mukaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä. Näin ollen emoyrityksen olisi tytäryrityksen maksukyvyttömyyden yhteydessä kilpailtava muiden velkojien kanssa maksamattomien saatavien takaisinmaksusta.

(5) Selvennykset sisäisen TLAC-vaatimuksen yhteydessä liikkeeseen laskettujen velkainstrumenttien hyväksyttävyyteen

Vakavaraisuusasetuksen 92 b artiklassa vahvistetaan sisäinen TLAC-vaatimus EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisille tytäryrityksille, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä. Tämä vaatimus voidaan täyttää omilla varoilla ja hyväksyttävien velkojen instrumenteilla 92 b artiklan 2 kohdan mukaisesti. Hyväksyttävien velkojen instrumenttien hyväksyttävyyskriteerit perustuvat oletukseen, että kyseiset instrumentit on laskenut liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö,[36] mutta yhteisöt, joihin sovelletaan sisäistä TLAC-vaatimusta, eivät määritelmän mukaan ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä.[37] Sen vuoksi kyseisten yhteisöjen liikkeeseen laskemat velkainstrumentit eivät voi täyttää kaikkia hyväksyttävien velkojen instrumenteille asetettuja

[36] Vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 2 kohdan c, k, l ja m alakohta.

[37] Vakavaraisuusasetuksen 92 b artiklan 1 kohta.

kelpoisuusvaatimuksia. Vakavaraisuusasetuksen 92 b artiklan 2 kohdasta poiketen kyseisiä laitoksia voidaan näin ollen vaatia täyttämään sisäinen TLAC-vaatimuksensa ainoastaan omilla varoilla.

Tämän oikeudellisen puutteen korjaamiseksi vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan jälkeen lisätään uusi alakohta. Alakohdassa selvennetään, että sisäisen TLAC-vaatimuksen osalta viittauksia kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön on pidettävä viittauksina yhteisöön, johon sovelletaan vakavaraisuusasetuksen 92 b artiklassa säädettyä vaatimusta. Näin EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaiset tytäryritykset voivat laskea liikkeeseen hyväksyttävien velkojen instrumentteja ja käyttää niitä täyttääkseen sisäisen TLAC-vaatimuksensa, kuten lainsäätäjät ovat tarkoittaneet.

2021/0343 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse usean kriisinratkaisuviranomaisen malliin perustuvan kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluvien maailmanlaajuisten järjestelmän kannalta merkittävien laitosten ryhmien vakavaraisuuskohtelusta ja omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välilliseen merkitsemiseen käytettävästä menetelmästä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon[38],

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[39],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Unionin pankkien kriisinratkaisukehystä on muutettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/879[40], Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/877[41] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/876[42], joilla on tehty muutoksia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin

38 EUVL C , , s. .

39 EUVL C , , s. .

40 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 296).

41 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/877, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 226).

42 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

2014/59/EU[43], Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 806/2014[44] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 575/2013[45]. Kyseiset muutokset olivat tarpeen, jotta maailmanlaajuisia järjestelmän kannalta merkittäviä pankkeja koskeva kansainvälinen kokonaistappionkattamiskykyä (TLAC) koskeva asiakirja, jäljempänä ’TLAC-standardi’[46], voitiin panna unionissa täytäntöön ja jotta voitiin parantaa omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen (MREL) soveltamista kaikkien pankkien osalta. Tarkistetulla unionin pankkien kriisinratkaisukehyksellä on tarkoitus varmistaa entistä paremmin, että pankkien tappioiden kattaminen ja pääomapohjan vahvistaminen toteutetaan yksityisin varoin, jos kyseiseistä pankeista tulee taloudellisesti elinkelvottomia ja ne asetetaan sen seurauksena kriisinratkaisuun.

(2) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 a artiklassa säädetään, että maailmanlaajuisista järjestelmän kannalta merkittävistä laitoksista, jäljempänä ’G-SII-laitokset’, muodostuvien konsernien, joihin sovelletaan kriisinratkaisustrategiaa, jossa kriisinratkaisun kohteena voi olla useampi kuin yksi konserniyhteisö (usean kriisinratkaisuviranomaisen malliin perustuva kriisinratkaisustrategia, jäljempänä ’MPE-kriisinratkaisustrategia’), on laskettava omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva riskiperusteinen vaatimuksensa sillä teoreettisella oletuksella, että kriisinratkaisun kohteena on ainoastaan yksi konserniin kuuluva yhteisö ja että konsernin mahdollisten tytäryritysten tappiot ja pääomapohjan vahvistamistarpeet siirrettäisiin kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisölle (yhden kriisinratkaisuviranomaisen malliin perustuva kriisinratkaisustrategia, jäljempänä ’SPE-kriisinratkaisustrategia’). TLAC-standardin mukaisesti laskelmassa olisi otettava huomioon kaikki G-SII-laitokseen kuuluvat kolmansien maiden yhteisöt, jotka olisivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin.

(3) Direktiivin 2014/59/EU 45 h artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan ja TLAC-standardin mukaan MPE-kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluvan G-SII-konsernin omien varojen ja hyväksyttävien velkojen todellisten vaatimusten summa ei saa olla pienempi kuin kyseisen konsernin teoreettinen vaatimus SPE- kriisinratkaisustrategian perusteella laskettuna. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 a artikla ja 92 a artiklan 3 kohta olisi yhdenmukaistettava direktiivin 2014/59/EU vastaavien säännösten kanssa ja varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset toimivat aina kyseisen direktiivin mukaisesti ja ottavat huomioon sekä asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyt omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset että mahdolliset direktiivin

---

43 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

44 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

45 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

46 Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet*, 9.11.2015.

2014/59/EU 45 d artiklan mukaisesti määritetyt omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat lisävaatimukset. Tämä ei saisi estää kriisinratkaisuviranomaisia toteamasta, että mahdolliset mukautukset, joilla minimoidaan tai poistetaan MPE-kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluvan G-SII-konsernin omien varojen ja hyväksyttävien velkojen todellisten vaatimusten summan ja kyseisen konsernin SPE-kriisinratkaisustrategian mukaisen teoreettisen vaatimuksen välinen ero, jos ensin mainittu on suurempi kuin jälkimmäinen, olisivat epäasianmukaisia tai ristiriidassa G-SII:n kriisinratkaisustrategian kanssa.

(4) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 b artiklassa säädetään, että omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten sellaisten olennaisten tytäryritysten osalta, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, voidaan täyttää muun muassa hyväksyttävien velkojen instrumenteilla. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 2 kohdan c, k, l ja m alakohdassa säädetyissä hyväksyttävien velkojen instrumenttien hyväksyttävyyskriteereissä ennakkoedellytyksenä on kuitenkin, että liikkeeseen laskeva yhteisö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö. Olisi varmistettava, että kyseiset olennaiset tytäryritykset voivat laskea liikkeeseen velkainstrumentteja, jotka täyttävät kaikki hyväksyttävyyskriteerit, kuten alun perin oli tarkoitettu.

(5) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 e artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan kriisinratkaisuviranomaiset voivat sallia, että G-SII, johon sovelletaan MPE-kriisinratkaisustrategiaa, vähentää tietyt omistusosuudet sellaisten tytäryritystensä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumenteista, jotka eivät kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään, vähentämällä pienemmän, mukautetun määrän, jonka määrittää kriisinratkaisuviranomainen. Kyseisen asetuksen 72 e artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa edellytetään, että tällaisissa tapauksissa mukautetun määrän ja alkuperäisen määrän erotus vähennetään kyseisten tytäryritysten tappionkattamiskyvystä ja pääomapohjan vahvistamiskyvystä. TLAC-standardin mukaisesti kyseisessä menetelmässä olisi asianomaisen tytäryrityksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen osalta otettava huomioon riskiperusteiset ja ei-riskiperusteiset vaatimukset. Lisäksi tätä menetelmää olisi sovellettava kaikkiin kyseiseen G-SII-laitokseen kuuluviin kolmansien maiden tytäryrityksiin sikäli kuin kyseisiin tytäryrityksiin sovelletaan kansainvälisesti sovittuja standardeja vastaavaa paikallista kriisinratkaisujärjestelmää.

(6) Jotta sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välillinen merkitseminen kriisinratkaisun kohteena olevissa konserneissa voitaisiin toteuttaa käytännössä ja varmistaa, että kyseinen menetelmä on vakavaraisuusperiaatteen mukainen, Euroopan pankkiviranomaiselle (EPV) annettiin direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 6 kohdassa tehtäväksi laatia teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään menetelmä tällaista hyväksyttävien instrumenttien välillistä liikkeeseenlaskua varten. Kuten EPV toi esiin 25 päivänä tammikuuta 2021 päivätyssä kirjeessään komissiolle, direktiivissä 2014/59/EU säädettyä valtuutusta koskevien vaatimusten ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen voimassa olevien vakavaraisuussääntöjen välillä oli kuitenkin useita epäjohdonmukaisuuksia, joiden vuoksi toimeksiannon täyttämisen edellyttämää vakavaraisuuskohtelua ei voitu soveltaa alun perin tarkoitetulla tavalla. Täsmällisemmin EPV totesi, että asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ei sallita sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien vähentämistä eikä asianmukaista riskipainotusta kaikissa niissä tapauksissa, jotka ovat merkityksellisiä direktiivin 2014/59/EU mukaisen toimeksiannon kannalta.

Samanlaisia ongelmia havaittiin asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyn vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksen suhteen. Näiden oikeudellisten rajoitteiden vuoksi EPV:n kehittämä menetelmä olisi sisällytettävä suoraan asetukseen (EU) N:o 575/2013. Sen vuoksi direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 6 kohdassa säädetty toimeksianto laatia teknisten sääntelystandardien luonnokset olisi kumottava.

(7) Kun kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt merkitsevät välillisesti sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttäviä instrumentteja tarkistettua unionin pankkien kriisinratkaisukehystä noudattaen, väliyhtiönä toimivat emoyritykset olisi velvoitettava vähentämään omista sisäisistä MREL-vaatimuksen kattamiseen hyväksyttävistä varoistaan hallussaan pitämät samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien tytäryritystensä liikkeeseen laskemat omat varat ja hyväksyttävät velat kokonaisuudessaan. Näin varmistetaan, että konsernin sisäiset tappionkattamis- ja pääomapohjan vahvistamismekanismit toimivat asianmukaisesti, ja vältetään tytäryrityksen sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen laskeminen kahteen kertaan siinä tarkoituksessa, että väliyhtiönä toimiva emoyritys täyttäisi oman sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksensa. Lisäksi väliyhtiönä toimivien emoyritysten omat vakavaraisuussuhdeluvut eivät ilman tällaisia vähennyksiä antaisi asianmukaista ja varovaista kuvaa niiden tosiasiallisesta tappionkattamiskyvystä, koska lukuihin sisältyisi myös niiden tytäryritysten tappionkattamiskyky. Tämä voisi vaarantaa valitun kriisinratkaisustrategian moitteettoman toteuttamisen, koska väliyhtiönä toimiva emoyritys voisi käyttää paitsi oman tappionkattamiskykynsä myös tytäryrityksensä tappionkattamiskyvyn ennen kuin väliyhtiönä toimiva emoyritys tai tytäryritys menettää elinkelpoisuutensa. Vähennyksiä olisi ensin sovellettava väliyhtiönä toimivien emoyritysten hyväksyttävien velkojen eriin. Jos vähennettävä määrä ylittäisi väliyhtiönä toimivien emoyritysten hyväksyttävien velkojen erien määrän, jäljelle jäävä määrä olisi vähennettävä niiden toissijaisen pääoman (T2) eristä. Sen varmistamiseksi, että vähentämisjärjestely pysyy oikeasuhteisena, järjestelyä ei pitäisi soveltaa poikkeuksellisissa tapauksissa, joissa sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta sovelletaan ainoastaan konsolidoinnin perusteella.

(8) Sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välillisellä merkitsemisellä olisi varmistettava, että kun tytäryritys saavuttaa elinkelvottomuuspisteen, tappiot siirretään kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja kyseinen tytäryritys vahvistaa sen pääomapohjaa. Väliyhtiönä toimivan emoyrityksen ei pitäisi sen vuoksi kattaa kyseisiä tappioita, vaan siitä olisi tultava pelkkä väline, jonka avulla kyseiset tappiot voidaan siirtää kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle. Sen varmistamiseksi, että välillisen merkitsemisen lopputulos vastaa direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 6 kohdassa säädetyn valtuutuksen mukaista kokonaan suoraan merkitsemisen lopputulosta, vähennetyille vastuille olisi annettava 0 prosentin riskipaino kokonaisriskin määrän laskemiseksi, ja ne olisi jätettävä vastuiden kokonaismäärän laskennan ulkopuolelle.

(9) Tämän asetuksen tavoitteet ovat väliyhtiönä toimivien emoyritysten omistusosuuksien vakavaraisuuskohtelun täydellinen yhdenmukaistaminen, kun on kyse niiden tytäryritysten sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävistä varoista, ja G-SII-laitosten ja EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisten tytäryritysten omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevien vaatimusten tarkistaminen kohdennetusti. Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa näitä tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen

5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(10) Sen varmistamiseksi, että laitoksilla on riittävästi aikaa ottaa käyttöön sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välilliseen merkitsemiseen sovellettava erityiskohtelu, uusi vähentämisjärjestely mukaan lukien, säännöksiä, joissa kyseisestä kohtelusta säädetään, olisi sovellettava kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

(11) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 575/2013 ja direktiiviä 2014/59/EU olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 575/2013 seuraavasti:

1) lisätään 4 artiklan 1 kohtaan 130 a alakohta seuraavasti:

”130 a) ’asiaankuuluvalla kolmannen maan viranomaisella’ direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 90 alakohdassa määriteltyä kolmannen maan viranomaista;”

2) korvataan 12 a artikla seuraavasti:

”12 a artikla
Konsolidoitu laskenta sellaisten G-SII-laitosten osalta, joihin kuuluu useita kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä

Jos ainakin kaksi samaan G-SII-laitokseen kuuluvaa G-SII-yhteisöä on kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä tai kolmansien maiden yhteisöjä, jotka olisivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin, kyseisen G-SII-laitoksen EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen on laskettava 92 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrä. Laskelman on perustuttava EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen konsolidoituun asemaan ikään kuin laitos olisi ainoa G-SII-laitokseen kuuluva kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Kriisinratkaisuviranomaisten on toimittava direktiivin 2014/59/EU 45 d artiklan 4 kohdan ja 45 h artiklan 2 kohdan mukaisesti.”

3) lisätään 49 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Tätä kohtaa ei sovelleta 72 e artiklan 5 kohdassa säädettyihin vähennyksiin.”

4) lisätään 72 b artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa 92 b artiklaa tämän kohdan c, k, l ja m alakohdassa olevia viittauksia kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön on pidettävä viittauksina myös laitokseen, joka on EU:n ulkopuolisen G-SII-laitoksen olennainen tytäryritys.”

5) muutetaan 72 e artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos EU:ssa emoyrityksenä toimivalla laitoksella tai jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella, johon sovelletaan 92 a artiklaa, on suoria,

välillisiä tai synteettisiä omistusosuuksia sellaisen tytäryrityksen (sellaisten tytäryritysten) omien varojen instrumenteista tai hyväksyttävien velkojen instrumenteista, joka ei kuulu (jotka eivät kuulu) samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuin kyseinen emoyritys, emoyrityksen kriisinratkaisuviranomainen voi, otettuaan asianmukaisesti huomioon mahdollisten asianomaisten tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten tai asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaisten näkemyksen, sallia, että emoyritys vähentää tällaiset omistusosuudet vähentämällä pienemmän määrän, jonka määrittää kyseisen emoyrityksenä toimivan laitoksen kriisinratkaisuviranomainen. Kyseisen mukautetun määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin määrä (m), joka lasketaan seuraavasti:

$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - \max\{r_i \cdot aRWA_i; w_i \cdot aLRE_i\}]\}\}$

jossa:

i = tytäryritystä merkitsevä indeksi;

OP_i = tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien ja emoyrityksenä toimivan laitoksen hallussa olevien omien varojen instrumenttien määrä;

LP_i = tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien ja emoyrityksenä toimivan laitoksen hallussa olevien hyväksyttävien velkojen määrä;

β = tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien ja emoyrityksenä toimivan yrityksen hallussa olevien omien varojen instrumenttien ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien prosentuaalinen osuus, joka lasketaan seuraavasti:

$$\beta = \frac{(OP_i + LP_i)}{\textit{tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien omien varojen instrumenttien ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien määrä}}$$

O_i = tytäryrityksen i omien varojen määrä, jossa ei oteta huomioon tämän kohdan mukaisesti laskettua vähennystä;

L_i = tytäryrityksen i hyväksyttävien velkojen määrä, jossa ei oteta huomioon tämän kohdan mukaisesti laskettua vähennystä;

r_i = suhdeluku, jota sovelletaan tytäryritykseen i sen kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän tasolla tämän asetuksen 92 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ja direktiivin 2014/59/EU 45 c artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti, tai kolmansien maiden tytäryritysten osalta vastaava kriisinratkaisuvaatimus, jota sovelletaan tytäryritykseen i siinä kolmannessa maassa, jossa sen pääkonttori sijaitsee, jos kyseinen vaatimus täytetään instrumenteilla, jotka katsottaisiin tämän asetuksen mukaisiksi omiksi varoiksi tai hyväksyttäviksi veloiksi;

$aRWA_i$ = 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu G-SII-yhteisön i vastuisiin sisältyvän kokonaisriskin määrä, jossa otetaan huomioon 12 a artiklan mukautukset;

w_i = suhdeluku, jota sovelletaan tytäryritykseen i sen kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän tasolla tämän asetuksen 92 a artiklan 1 kohdan b alakohdan ja direktiivin 2014/59/EU 45 c artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti, tai kolmansien maiden tytäryritysten osalta vastaava kriisinratkaisuvaatimus, jota sovelletaan tytäryritykseen i siinä kolmannessa maassa, jossa sen pääkonttori sijaitsee, jos kyseinen vaatimus

täytetään instrumenteilla, jotka katsottaisiin tämän asetuksen mukaisiksi omiksi varoiksi tai hyväksyttäviksi veloiksi;

$aLRE_i$ = 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu G-SII-yhteisön i vastuiden kokonaismäärä.

Jos emoyrityksenä toimiva laitos saa ensimmäisen alakohdan mukaisesti vähentää mukautetun määrän, tytäryritys vähentää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen omien varojen instrumenteista ja hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien omistusosuuksien määrän ja tämän mukautetun määrän välisen erotuksen.”

b) lisätään 5 kohta seuraavasti:

”5. Laitosten ja yhteisöjen, joiden on noudatettava direktiivin 2014/59/EU 45 c artiklaa ja jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on vähennettävä hyväksyttävien velkojen eristä omistusosuutensa, joita niillä on samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien tytäryritystensä omista varoista ja hyväksyttävistä veloista, jotka täyttävät mainitun direktiivin 45 f artiklan 2 kohdan edellytykset.

Vähennystä ei sovelleta laitoksiin ja yhteisöihin, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, jos niiden edellytetään noudattavan direktiivin 2014/59/EU 45 c ja 45 d artiklassa tarkoitettua vaatimusta konsolidoinnin perusteella.

Tätä kohtaa sovellettaessa viittausta hyväksyttävien velkojen eriin on pidettävä myös viittauksena direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin velkoihin.”

6) kumotaan 92 a artiklan 3 kohta;

7) korvataan 113 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi kaikkiin vastuisiin on sovellettava riskipainoja 2 jakson mukaisesti, ellei niitä vähennetä omista varoista tai jollei 72 e artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetystä kohtelusta muuta johdu. Sovellettavan riskipainon on perustuttava vastuuryhmään, johon vastuu on luokiteltu, ja vastuun luottoluokitukseen 2 jaksossa täsmennetyssä laajuudessa. Luottokelpoisuus voidaan määritellä viittaamalla ulkoisten luottoluokituslaitosten antamaan luottoluokitukseen tai vientitakuulaitosten luottoluokitukseen 3 jakson mukaisesti.”

8) korvataan 151 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä sellaisiin vastuisiin liittyvän luottoriskin osalta, jotka kuuluvat johonkin 147 artiklan 2 kohdan a–e tai g alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä, on laskettava alajakson 2 mukaan, ellei vastuista vähennetä omista varoista tai jollei 72 e artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetystä kohtelusta muuta johdu.”

9) lisätään 429 a artiklan 1 kohtaan q alakohta seuraavasti:

”q) määrät, joihin sovelletaan 72 e artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä kohtelua.”

2 artikla
Direktiivin 2014/59/EU muuttaminen

Kumotaan direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 6 kohta.

3 artikla
Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan [*julkaisutoimisto lisää päivämäärän = voimaantulopäivä*].

Asetuksen 1 artiklan 3 kohtaa, 5 kohdan b alakohtaa, 7, 8 ja 9 kohtaa sekä 2 artiklaa sovelletaan kuitenkin [*julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 6 kuukautta voimaantulopäivästä*].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*